

نکرانی الجمن دفاع از حقوق بشر در ایران از سرنوشت سیامک پورزنده

هموطنان:

همانطور که اطلاع دارد، آقای سیامک پورزنده، روزنامه نگار قدیمی و مدیر مرکز فرهنگی تهران، در آیین سال ۱۳۸۰ توسط نیروهای امنیتی دستگیر و به محل نامعلومی برده شد. خانوارده وی، در پیگیری، که به عمل آورده، نام افکارهای اماکن را که تشکیلاتی زیر مجموعه نیروهای انتظامی است و مورد استفاده غیر قانونی سازمان «اطلاعات توه قضائیه» قرار دارد را نام برداشت. به گفته خانم مهرانگیز کار دکیل و همسر سیامک پورزنده، «در این مدت سه بار سیامک را از پادگان به اداره اماکن جهت ملاقات با خواهش آوردند که هر سه بار نامبرده از نظر روانی مرعوب و ترسیده بود.»

بعد از چهار ماه بازداشت و شکنجه و بنای قول، خانم مهرانگیز کار «مفسشوئی» ایزوله کردند و زیادتر اعتماد به نفس» از طرف رژیم جمهوری اسلامی اعلام شد که محاکمه علی سیامک پورزنده در ۱۴ اسفند و در مجتمع قضائی مهرآباد بوجگزار گردید و نامبرده به اتهامات مرتبط اقدام علیه امنیت ملی، جاسوسی، همکاری با سویاک و عنصر غریزی و تشکیلات دانشجویی، محاکمه شد.

در تاریخ ۱۶ اسفند ۱۳۸۰ یعنی دو روز بعد از محاکمه سیامک پورزنده، وی ضمن تماس تلفنی با خانوارده خود آنها را از آغاز محاکمه «علی» مطلع کرد و به آنها گوشزد نمود که «مرا مرده فرض کنید».

در تاریخ ۱۸ اسفندماه، آقای پورزنده ضی تماس مجدد تلفنی با خانوارده اش ضمن پذیرفتن وکیل تعیین، به آنها تأکید نمود که «از هیچ شرایط و به هیچ عنوان و بكلی از مصاحبه برهیز نمایند». بالاخره در تاریخ ۲۱ اسفند از طرف رسانه های گروهی رژیم جمهوری اسلامی، اعلام گردید که سیامک پورزنده کلیه اتهامات وارده را پذیرفته و خود را مجرم دانسته است.

هموطنان:

بر کسی پوشیده نیست که حکومت مستبد جمهوری اسلامی طی ۲۳ سال حکومت و براساس اسناد و گزارشات مستند و متعدد سازمانها و نهادهای حقوقی بین المللی از جمله کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل، سازمان عفو بین الملل و دیده پاذل حقوق بشر، نه تنها ناقص حداقل حقوق انسانی برده است بلکه در طی این دوران پرونده قطوری از جرائم سنگین چون؛ قتل عام، اعدام، سنگار، شکنجه، جنس های انفرادی و تبعید ... داشته است که هر کدام از این جرائم می تواند پرونده مستقلی برای دادخواهی در دادگاههای بین المللی و دادگاههای مستقل جرائم خارج از کشور، باشد.

آنچن دفاع از حقوق بشر در ایران همچن معکوم کردن رفتار غیرانسانی رژیم جمهوری اسلامی نسبت به شهروندان، نگرانی خود را از سرنوشت آقای سیامک پورزنده اعلام میدارد و درصد است که از مجرای قوانین بین المللی و جلب انکار عمومی و نهادهای مذکور حقوق بشر در گذاشدا، سرنوشت سیامک پورزنده را پیگیری نماید.

انجمن دفاع از حقوق بشر در ایران، مونترال

اول فروردین ۱۳۸۱ (۲۱ مارس ۲۰۰۲)

SP00053

3/22/2002